

Komentar Evanđelja: Žena koja je rodila Život

Evanđelje petka VI. Vazmenog tjedna i komentar.

Evanđelje Iv 16, 20-23

Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se vaša okrenuti u radost.

Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas; ali kad rodi djetešce, ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. Tako dakle i vi:

sad ste u žalosti, no ja ču vas opet vidjeti; i *srce će vam se radovati* i radosti vaše nitko vam oteti neće. U onaj me dan nećete ništa više pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god zaištete u Oca, dat će vam u moje ime.

Komentar

Isus potiče svoje učenike da se ne raspadaju kad proživljavaju tugu i prezir, kušnje koje moraju proći da bi se postigla konačna radost. Sam Petar, koji se klonuo jer je prepoznat kao učiteljev učenik, a kasnije je gorko plakao nad svojim grijehom (usp. Luka 22, 54-62), pohvalit će hrabri stav prvih kršćana: „neko vrijeme možda ćete biti pogoden raznim kušnjama“ (1. Petrova 1,6).

Žena koja će roditi zna svoju patnju jer zna da je to put u novi život. Ova

je slika vrlo izražajna i ima moć dočarati važne trenutke u povijesti spasenja. Bog je već rekao prvoj ženi nakon prvog grijeha: „Umnožit ću bol tvoje trudnoće; u boli ćeš roditi svoju djecu“ (Postanak 3:16). Ali također je Bog u tom tragičnom trenutku rekao poticatelju grijeha: „Neprijateljstvo zamećem između tebe i žene, između roda tvojega i roda njezina“ (Postanak 3,15). I u punini vremena došao je Isus, rođen od žene (usp. Ga 4,4). Marija, Majka i Djevica, rodila ga je bez boli. Kako je vrijeme prolazilo, podno Križa, Mariji je došao „njezin čas“: iskusila je bol majke, čineći bol Sina svojom. Tako je postala posrednica Otkupljenja. Nije bilo boli poput boli njezine (usp. Tužaljke 1,12), jer je bila ispunjena ljubavlju sposobnom za suradnju u rađanju kršćanskog života milijuna i milijuna muškaraca i žena svih rasa, svih vremena.

Puni vjere, i mi znamo da na nas gleda uskrsli Krist, a preporođeni kroz krštenje živimo životom djece Božje. Možemo doživjeti kušnje boli i tuge, ali ne želimo da nam itko i bilo tko ukrade radost, na što nas je često podsjećao papa Franjo. Riječi s kojima je vodio svoju prvu apostolsku pobudnicu relevantne su: „Radost Evandelja ispunjava srca i čitav život onih koji se susreću s Isusom” [1].

[1]. Francisco, Evangelii gaudium, n. 1.

Josep Boira // kieferpix - Getty Images Pro